

**KAMMARRÄTTEN I
STOCKHOLM**
Migrationsöverdomstolen
Avdelning 5

DOM
2007 -03- 19
Meddelad i Stockholm

Sida 1 (14)
Mål nr UM 540-06

KLAGANDE
Migrationsverket

MOTPART
Akber Pour Ahmadi
alias Akber Nour Ahmad, 610730

Sekretessbelagda personuppgifter, se bilaga A

Ombud och offentligt biträde:
Advokaten Johan Sarvik
Advokaterna Nyblom & Sarvik AB
Stortorget 17
211 22 Malmö

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Länsrättens i Skåne län, migrationsdomstolen, dom den 12 september 2006 i mål nr UM 38-06, se bilaga B (exklusive migrationsdomstolens bilaga 1)
(Migrationsverkets ärende nr 10-072707)

SAKEN
Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen bifaller överklagandet och fastställer, med ändring av migrationsdomstolens dom, Migrationsverkets beslut den 27 december 2004 med den ändringen att Akber Pour Ahmadi utvisas.
2. Migrationsöverdomstolen fastställer migrationsdomstolens beslut om sekretess och beslutar att sekretessen enligt 7 kap. 14 § första och andra stycket sekretesslagen (1980:100) skall bestå för de uppgifter som har lämnats vid förhandlingen inom stängda dörrar hos Migrationsöverdomstolen och som inte tagits in i domen samt beslutar

Dok.Id 7150

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2302	Birger Jarls Torg 5	08-700 38 00	08-14 98 89	måndag-fredag
103 17 Stockholm				09:00-11:30
				12:30-15:00

med stöd av samma bestämmelse om sekretess för uppgifterna i bilaga A och C till denna dom.

3. Migrationsöverdomstolen fastställer ersättning åt Johan Sarvik som offentligt biträde med 29 869 kr, varav 12 144 kr för arbete, 5 820 kr för tidsspillan, 5 931 kr för utlägg och 5 974 kr för mervärdesskatt.
-

YRKANDEN M. M.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen med ändring av migrationsdomstolens dom fastställer verkets beslut att avslå Akber Pour Ahmadi's ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd samt ansökningarna om flyktingförklaring och resedokument och att avvisa honom.

Migrationsverket vidhåller vad som tidigare anförts och tillägger i Migrationsöverdomstolen bl.a. följande. Trots att Akber Pour Ahmadi uppgivit att han gripits i hemmet ett otal gånger uppger hans hustru att hon aldrig bevittnat något gripande. Hustrun har vidare inte kunnat uppge när maken varit frihetsberövad, trots hans påståenden om mycket långvariga frihetsberövanden. Förklaringarna om hennes uppenbara okunskap om makens problem framstår inte som rimlig eller godtagbar. Att notera är att hustrun vid den muntliga utredningen hos Migrationsverket uppgett att ingen i hennes familj drabbats av frihetsberövande såvitt hon visste.

Akber Pour Ahmadi bestrider bifall till överklagandet. Han vidhåller vad som tidigare anförts samt tillägger bl.a. följande. Hans hustru mådde mycket dåligt under förhöret i migrationsdomstolen. Migrationsdomstolens bevisvärdering är riktig och hans hustrus uppgifter ger starkt stöd åt hans egen berättelse.

Migrationsöverdomstolen har den 19 februari 2007 hållit muntlig förhandling i målet.

Akber Pour Ahmadi anför vid förhandlingen bl.a. följande.

Hans bröder dödades år 1981. De var medlemmar i en regimkritisk organisation i hemlandet. Han själv blev engagerad i rörelsen på grund av att hans bröder blivit offer för regimen. Han visade sitt motstånd mot

regimen genom deltagande i demonstrationer. Hans problem började år 1986 då han blev gripen och anklagad för att vara medlem i den regimkritiska organisationen. Han var dock själv inte medlem utan enbart en sympatisör, som kunde vara tillgänglig för den i viss utsträckning. Han blev flera gånger kallad till förhör och det gjordes husrannsakan hos honom vid flera tillfällen. Det förekom tortyr under förhören. Han fick ärr i ansiktet och ett käkbrott av tortyren. Han kan dock inte uppge när dessa skador inträffade. Tiden mellan 1986 och 1990 försökte han leva ett normalt liv, men han fortsatte att delta i demonstrationer. Även under denna tid blev han kallad till förhör, men dessa var inte långvariga. År 1990 frihetsberövades han under en längre tid, efter att ha deltagit i en demonstration och blivit förhörd och gripen. År 1992 blev han på nytt frihetsberövad under en längre period. Han har svårt att återge vad som hände under dessa långa frihetsberövanden, eftersom det inte känns bra att tänka tillbaka på händelserna. Han släpptes år 1992 utan att hans fall behandlats i en rättegång. Han har heller inte blivit dömd för något.

Under åren 1993 till 1999 körde han lastbil och hade inte så mycket kontakt med myndigheterna, även om det hände att företrädare för myndigheter då och då ställde frågor. Under denna period transporterade han flygblad åt organisationen. Han slutade köra lastbil år 1999 samtidigt som han blev mer aktiv för organisationen. Han började återigen delta i demonstrationer och dela ut flygblad. Han har oftast ställt upp när organisationen bett om hjälp, men det har hänt att han sagt nej.

År 2003 blev han gripen på nytt, vilket ledde till att han förhördes och torterades. Tortyren bestod i misshandel genom knytnävslag och sparkar. Han blev vid detta tillfälle rejält skadad och fick en inre blödning. På grund av misshandeln blev han flyttad till ett sjukhus, från vilket han kunde fly efter hjälp av bl.a. organisationen.

Därefter flydde han vidare till Sverige med hjälp av smugglare. Det var en smugglare som sade åt honom att stava sitt namn fel på de dokument han ingett. Det var också en smugglare som ändrade stavningen av hans namn på handlingarna och som ursprungligen skaffade fram dessa.

Han har försökt hålla sin hustru utanför det som inträffat och har inte berättat något i detalj för henne. När han var frihetsberövad i sex månader under 1990 och tio månader år 1992 förklarade han inte för sin fru vad som hänt, eftersom han inte ville belasta familjen. År 2003 bodde han hemma och han greps utanför sitt hem. År 2005 fick hans hustru reda på att han bodde i Sverige.

En dödsdom har utfärdats rörande honom. Han har fått reda på detta genom kontakter och han riskerar att mördas av myndigheterna om han tvingas återvända till sitt hemland.

Sekretessbelagda uppgifter, se bilaga C.

Vid den muntliga förhandlingen har på Akber Pour Ahamdis begäran vittnesförhör ägt rum med dennes hustru, Sadige Agai, samt dennes son Amin Pour Ahmadi.

Sadige Agai uppger bl.a. följande. Hon kom till Sverige eftersom hennes make flytt hit. Det var inte säkert i hennes hemland. Hennes man, Akber Pour Ahmadi, var politiskt engagerad och familjen hade därför problem med regimen. Civillklädda myndighetspersoner kom till deras hem. De grep maken och tog honom med sig. Han var frihetsberövad under långa perioder. Hon och barnen levde mest för sig själva. Hon minns inte exakt hur länge han var borta. Ibland kunde det röra sig om sex månader, ibland fjorton månader. För det mesta bodde maken inte hos dem. Det kom personer som letade efter flygblad i hemmet. Dessa frågade också var hennes make var. För drygt tre år sedan försvann maken helt och hon fick

kontakt med honom strax innan hon och barnen kom till Sverige. Hon minns inte om maken bodde hemma vid det sista gripandet. Hon fick via makens familj veta att han var i Sverige.

Amin Pour Ahmadi uppger bl.a. följande. Han minns att det kom tjänstemän som företrädde myndigheter till hemmet. När dessa kom fick han, tillsammans med sin syster, gå över till grannen. Ibland ställde tjänstemännen frågor till dem och undrade var hans pappa var. Han minns inte hur många gånger detta skedde. Vid dessa tillfällen blev hans mamma nervös och började ofta gråta. Han blev också trakasserad i skolan på grund av hans pappas politiska engagemang och de andra barnen ville inte vara med honom. Hans pappa försvann cirka tre år före det att de lämnade hemlandet för att komma till Sverige. Han har hört det berättas att hans pappa var gripen av myndigheterna innan denne kom till Sverige.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser m. m.

Enligt 4 kap. 1 § första stycket utlänningslagen (2005:716) är en flykting en utlänning som befinner sig utanför det land som utläningen är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd. Det gäller enligt andra stycket nämnda lagrum oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utläningen utsatts för förföljelse eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot förföljelse från enskilda.

Enligt 4 kap. 2 § utlänningslagen avses med skyddsbehövande i övrigt en utlänning som i andra fall än som avses i 4 kap. 1 § befinner sig utanför det land som utläningen är medborgare i, därför att han eller hon 1. känner välgrundad fruktan för att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,

2. behöver skydd på grund av yttre eller inre väpnad konflikt eller på grund av svåra motsättningar i hemlandet känner välgrundad fruktan att utsättas för allvarliga övergrepp eller
3. inte kan återvända till sitt hemland på grund av en miljökatastrof.

Migrationsöverdomstolen har i rättsfallet MIG 2006:1 slagit fast att bl.a. den av Förenta nationernas flyktingkommissarie utgivna "Handboken om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning" (handboken) är en viktig rättskälla rörande förfarandet att fastställa skyddsbehov.

Utgångspunkter vid värdering av asylberättelser och bevisning

Inom asylrätten är det en grundläggande princip att det är den asylsökande som skall göra sitt behov av internationellt skydd sannolikt. I linje med detta har Migrationsöverdomstolen i rättsfallet MIG 2006:1 – efter att även ha slagit fast att det är en vedertagen bevisrättslig princip inom förvaltningsprocessrätten att den som ansöker om en förmån har bevisbördan för att han eller hon uppfyller de krav som uppställs i lagen för att förmånen skall beviljas – konstaterat att bevisbördan initialt ligger på sökanden även när frågan avser uppehållstillstånd på grund av skyddsskäl.

Det är alltså den sökande som har bevisbördan, vilket innebär att det är han eller hon själv som i första hand har att tillhandahålla relevanta uppgifter till ledning för bedömningen av hans eller hennes behov av skydd. För att en sökande skall kunna få uppehållstillstånd som flykting eller skyddsbehövande i övrigt måste krav ställas på att denne talar sanning och hjälper utredaren så att alla fakta i ärendet kan klarläggas (se handboken artiklarna 195 och 205 a). Detta inbegriper även att den asylsökande måste göra sin identitet sannolik.

Med hänsyn till de problem en sökande kan ha att tillhandahålla bevisning kan Migrationsverket och i vissa fall även en migrationsdomstol – trots att sökanden har den initiala bevisbördan – i vissa fall få dela ansvaret att

fastställa vissa fakta. bl.a. avseende inhämtande av landinformation. Utredningsansvaret avseende fakta kan också innebära att det allmänna i vissa fall måste bistå sökanden med att få autenciteten i originalhandlingar bedömda av svenska ambassader eller låta sökanden få besvara frågor vid en förhandling (se MIG 2006:1 och 2006:7, jfr även handboken artiklarna 196, 204 och 205 b).

Det ligger i sakens natur att många av de förhållanden som åberopas av en asylsökande angående sitt skyddsbehov inte kan göras sannolika med skriftlig eller annan bevisning. I förarbetena till lagen framhålls därför att beviskraven inte kan ställas allt för högt när det gäller påståenden om risk för förföljelse, eftersom någon fullständig bevisning som klart kan styrka att det finns en sådan risk sällan kan läggas fram. Motsvarande synsätt måste även anläggas när den sökande gör gällande att han eller hon är skyddsbehövande i övrigt. Sökandens berättelse får därför godtas om den framstår som trovärdig och sannolik (se prop. 1996/97:25 s. 98). Inom asylrätten finns därför en bevislätnadsregel till förmån för den asylsökande, tvivelsmålets fördel (*benefit of the doubt*). En förutsättning för att den asylsökande skall kunna få förmånen av denna bevislätnadsregel är att han eller hon gjort ett ärligt försök att styrka sin berättelse och att hans eller hennes allmänna trovärdighet inte ifrågasätts (se handboken artiklarna 203 och 204).

Vid bedömningen av trovärdigheten i sökandens utsaga bör enligt bevislätnadsregeln normalt fästas vikt vid att berättelsen är sammanhängande och inte präglas av motstridiga uppgifter. De omständigheter som åberopas får inte heller strida mot allmänt kända fakta, t.ex. relevant och aktuell landinformation. Betydelse i trovärdighetshänseende tillmäts också det förhållandet, att berättelsen till sina huvuddrag förblir oförändrad under asylprövningens gång i olika instanser (jfr handboken artiklarna 197, 204 och 205 a).

I sammanhanget kan även noteras att hantering och bedömning av asylansökningar är ett område som f.n. håller på att harmoniseras inom EU. Medlemsstaterna har bl.a. antagit Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (asylprocedurdirektivet). Vidare finns ett regelverk beträffande bedömning av fakta och omständigheter i artiklarna 4 och 5 i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare och statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (skyddsgrundsdirektivet). Införlivandet av direktiven i svensk rätt har ännu inte skett (se SOU 2006:6 och 2006:61).

Migrationsöverdomstolens bedömning

Hur skyddsskäl skall prövas

Vid prövning av skyddsskäl som åberopats av en sökande är det viktigt att Migrationsverket och domstolarna följer de förvaltningsrättsliga principer som styr förfarandet, vilket inom utlänningsrättens område inbegriper det förfarande för fastställande av fakta som finns i bl.a. artiklarna 195-205 i handboken (jfr prop. 1996/97:25 s. 98). Detta innebär att verket/domstolarna först har att bedöma om sökanden gjort sin identitet och sitt uppgivna medborgarskap eller hemland sannolik.

Migrationsverket/domstolarna har därefter att pröva de åberopade skyddsskälen. Detta inbegriper två delmoment, nämligen dels frågan om sökandens berättelse i sig är *tillräcklig* för att kriterierna för skydd skall vara uppfyllda (första ledet), dels frågan om sökanden har gjort sin asylberättelse sannolik antingen genom åberopad bevisning eller genom att han eller hon bedöms vara trovärdig och därför tillerkänts förmånen av

uppkommet tvivelsmål (andra ledet). Det är inte givet att prövningen alltid måste ske i denna ordning och i vissa fall kan det även räcka med att enbart pröva ett av dessa två led. Om det exempelvis står klart att sökanden kommer från ett visst land/region och förhållandena i detta är sådant att *alla* (eller alla i en viss grupp) som kommer från landet/regionen måste ges rätt att stanna som skyddsbehövande behöver oftast inte någon trovärdighetsbedömning göras, eftersom redan det förhållandet att sökanden är från regionen/landet är tillräckligt för uppehållstillstånd. Detta är dock en undantagssituation och oftast måste en individuell bedömning av skyddsskälerna göras. På samma sätt räcker det att pröva tillräckligheten (dvs. första ledet), om sökanden enbart åberopat omständigheter som inte kan konstituera flyktingskap eller ställning som skyddsbehövande i övrigt, t.ex. enbart sociala och ekonomiska skäl. På motsvarande sätt kan det ibland räcka att Migrationsverket eller migrationsdomstolarna gör en bedömning enligt det andra ledet. Om det kan fastställas att sökanden ljugit om sin identitet och/eller sitt medborgarskap/hemland och ovisshet alltjämt kvarstår i nämnda delar, är det sällan meningsfullt att pröva berättelsen specifikt mot förhållandena i det uppgivna hemlandet. Vidare kan det vara svårt att pröva berättelsen mot landinformation om berättelsen är alltför vag eller alltför motsägelsefull.

Det är också viktigt att Migrationsverket och domstolarna – när de kommer in på prövningen enligt andra ledet – först prövar om sökanden kunnat göra sin berättelse sannolik genom den bevisning han eller hon åberopat, innan de går in på sin trovärdighetsbedömning. Det är således inte riktigt att, som migrationsdomstolen gjort i det aktuella fallet, först gå in på en bedömning av sökandens allmänna trovärdighet innan bevisningen värderas. Migrationsverket och domstolarna måste också i prövningen enligt andra ledet noga skilja på vad som utgör bevismedel och vad som är sökandens utsaga.

Sökandens identitet

I en prövning av en asylansökning måste som ovan nämnts alltid initialt bedömas om sökanden gjort sin identitet och sitt ursprung sannolik, bl.a. för att fastställa vilket eller vilka länder ansökan skall prövas mot.

I förevarande fall är utrett att Akber Pour Ahmadi under asylutredningen medvetet lämnat oriktiga uppgifter om sin identitet. Han har enligt Migrationsöverdomstolens bedömning inte lyckats göra någon av de identiteter han uppgett under utredningen sannolika. Frågetecken kvarstår därför beträffande de uppgifter som han lämnat rörande sitt ursprung och sin familj. Migrationsöverdomstolen godtar trots detta att prövning görs mot det uppgivna hemlandet, eftersom ingen av parterna har motsatt sig detta. Det kan konstateras att sökanden från detta land inte generellt kan ges uppehållstillstånd på grund av skyddsskäl. En individuell prövning av de uppgivna omständigheterna måste alltså göras.

Värdering av åberopat bevisning

Akber Pour Ahmadi har till stöd för sin ansökan åberopat handlingar som ostridigt är falska, eftersom namnet på den person handlingarna avser har ändrats. Handlingarnas bevisvärde måste med beaktande av detta anses vara så lågt att domstolen kan bortse ifrån dessa vid den fortsatta bedömningen. Det kan i sammanhanget noteras att det även finns andra omständigheter som kraftigt minskar vissa av handlingarnas bevisvärde, nämligen dels att de utgör en skriftväxling mellan myndigheter som normalt är sekretessbelagd för enskilda, dels att de tillhandahållits av smugglare. Inte heller den av Akber Pour Ahmadi åberopade tidningsartikeln ger, bl.a. med beaktande av Akber Pour Ahmadis oklara identitet, något nämnvärt stöd för hans redogörelse.

Vad därefter gäller värderingen av vittnena Sadige Agais och Amin Pour Ahmadis utsagor ger dessa – åtminstone på det sätt utsagorna utformats hos Migrationsöverdomstolen – ett visst stöd för Akber Pour Ahmadis redogörelse. Utsagorna är emellertid mycket vaga och detaljfattiga särskilt när det gäller avgörande moment som t.ex. omständigheterna vid de olika gripandena och husrannsakingarna. Sadige Agai har vidare under utredningen och hos domstolarna lämnat motstridiga uppgifter om väsentliga händelser för familjen, vilket hon inte kunnat förklara på ett godtagbart sätt. Till detta kommer att vittnenas uppgifter bör värderas med stor försiktighet, eftersom såväl Sadige Agai som Amin Pour Ahmadi båda har ett eget intresse av att Akber Pour Ahmadi får tillstånd att stanna i Sverige. I detta sammanhang kan noteras att familjen, om den anlant vid samma tillfälle, hade prövats som en enhet enligt principen om familjens enhet, varvid familjemedlemmarna inte kunnat vittna till förmån för varandra.

Migrationsöverdomstolen finner sammanfattningsvis att Akber Pour Ahmadi inte lyckats styrka sina påståenden med skriftlig eller annan bevisning. Migrationsöverdomstolen har härefter att pröva om Akber Pour Ahmadi's redogörelse ändå framstår som trovärdig och – om så bedöms vara fallet – han bör ges fördel av det uppkomna tvivelsmålet (jfr handboken artikel 196). Bedömningen av trovärdigheten bör därvid följa de kriterier som uppställts i handboken (se redogörelsen ovan samt handboken artiklarna 197, 203-204 och 205 a).

Bedömning av sökandens trovärdighet

Som ovan redovisats har Akber Pour Ahmadi under asylutredningen lämnat oriktiga uppgifter om sin identitet. Detta är en omständighet som normalt inverkar på beslutet om tillstånd och även kan utgöra grund för återkallelse av uppehållstillstånd enligt 7 kap. 1 § utlänningslagen och förordnande om återreseförbud enligt 8 kap. 19 § samma lag (jfr

regeringens beslut den 7 juli 2005, reg. 100-05). Det ligger i sakens natur att den som beslagits med att lämna oriktiga uppgifter om sin identitet kan få svårt att göra sin berättelse trovärdig så länge det alltjämt kvarstår frågetecken kring vem den asylsökande är och dennes ursprung.

Akber Pour Ahmadi har vidare till stöd för sin ansökan åberopat handlingar som är falska. Enligt Migrationsöverdomstolens uppfattning minskar även denna omständighet starkt tilltron till Akber Pour Ahmadi's uppgifter i övrigt.

Trots att det numera är klarlagt att Akber Pour Ahmadi lämnat oriktiga uppgifter måste en helhetsbedömning av hans berättelse ändå göras, eftersom osanna påståenden och falska handlingar i sig inte är tillräckligt för att vägra uppehållstillstånd (jfr handboken, artiklarna 199 och 205 b).

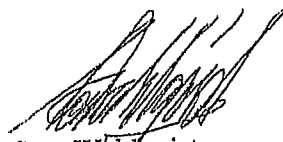
När det gäller bedömningen av trovärdigheten av Akber Pour Ahmadi's redogörelse konstaterar Migrationsöverdomstolen inledningsvis att Akber Pour Ahmadi's berättelse i dess helhet är vag och anmärkningsvärt detaljfattig. Han har t.ex. inte kunnat lämna några närmare detaljer kring omständigheterna vid de upprepade frihetsberövandena. Inte heller minns han några detaljer kring när eller hur han fick de av honom påstådda fysiska skadorna. Han är också ytterst vag beträffande omständigheterna kring de demonstrationer som han påstår sig ha deltagit i. Han har även både under asylutredningen och hos domstolarna i vissa avseenden ändrat sin berättelse. Akber Pour Ahmadi har också lämnat ett flertal motstridiga uppgifter om sin medverkan i och sympatier för den regimkritiska organisationen som han uppgett sig kunna sammankopplas med. Han har vid upprepade förhör hävdats att han alltid agerat försiktigt samt försökt hålla sig undan, vilket står i strid med att han påstått sig ha deltagit i offentliga demonstrationer samt transporterat flygblad åt organisationen. Det sistnämnda har enligt hans egen uppgift dessutom varit förenat med stora risker. Vidare har han hävdats att han aldrig haft någon egentlig

kontakt med organisationen samtidigt som att det skulle vara organisationen som låg bakom hans flykt från sjukhuset i februari 2004.

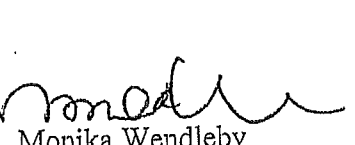
Med hänsyn till vad som ovan redovisats finner Migrationsöverdomstolen sammanfattningsvis att Akber Pour Ahmadi inte lyckats göra sin berättelse trovärdig. Han kan därför inte få fördelen av den ovan nämnda bevislätnadsreglen.

Migrationsöverdomstolen finner således vid en samlad bedömning av omständigheterna i målet att Akber Pour Ahmadi inte förmått göra sannolikt att han känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av en politisk uppfattning som tillskrivits honom av myndigheterna. Han har inte heller gjort sannolikt att han är skyddsbehövande i övrigt. På grund av det anförda skall Migrationsverkets överklagande bifallas på så sätt att Migrationsverkets beslut den 27 december 2004 fastställs, dock med den ändringen att Akber Pour Ahmadi skall utvisas.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

Sten Wahlqvist
lagman

Charlotta Riberdahl
kammarrättsråd
referent

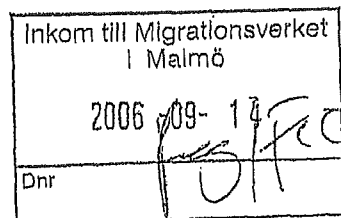

Monika Wendleby
kammarrättsråd

/Lisen Samuelsson
föredragande

KLAGANDE

Akber Pour Ahmadi, 19610730 (tidigare uppg namn Akber Nour Ahmad)

Ombud och offentligt biträde: advokaten Johan Sarvik
Advokaterna Nyblom & Sarvik AB
Stortorget 17
211 22 Malmö

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenheten i Malmö
Box 3081
200 22 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 27 december 2004, dnr 10-072707, bilaga 1
(sekretess)

SAKEN

Uppehållstillstånd m m

DOMSLUT

1. Migrationsdomstolen upphäver avvisningen av Akber Pour Ahmadi och beviljar Akber Pour Ahmadi permanent uppehållstillstånd.
2. Migrationsdomstolen förklarar Akber Pour Ahmadi som flykting.
3. Migrationsdomstolen förklarar Akber Pour Ahmadi vara berättigad till resedokument.
4. Migrationsdomstolen fastställer ersättning enligt lagen om offentligt biträde till Johan Sarvik med tjugotvå tusensexhundranittio sex (22 696) kr, varav 14 462 kr avser arbete, 945 kr tidspillan, 3 160 kr utlägg och 4 129 kr mervärdesskatt. Av beloppet har 6 031 kr utbetalats i förskott.
5. Migrationsdomstolen förordnar att sekretessen enligt 7 kap 14 § första stycket sekretesslagen (1980:100) skall bestå för uppgifter rörande Akber Pour Ahmadi som förebringats vid förhandling inom stängda dörrar och som inte tagits in i domen.
6. Migrationsdomstolen förordnar att sekretessen enligt 7 kap 14 § första stycket sekretesslagen (1980:100) skall bestå för de uppgifter om Akber

Dok.Id 5282

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 4522	Kalendegatan 6	040-35 35 00	040-97 24 90	måndag - fredag
203 20 Malmö		E-post:		09:00-14:00

Pour Ahmadi som framgår av sidorna 2 – 7 i Migrationsverkets beslut, d v s all text under rubrikerna SÖKANDENS UPPGIFTER, UTREDNING M M och SKÄLEN FÖR BESLUTET.

Det ankommer på Migrationsverket att utfärda bevis om tillstånd och i övrigt vidta de åtgärder som föranleds av denna dom.

YRKANDEN M M

Akber Pour Ahmadi yrkar att migrationsdomstolen, med ändring av Migrationsverkets beslut, upphäver avvsningsbeslutet och beviljar honom permanent uppehållstillstånd, flyktingförklaring och resedokument.

I det överklagade beslutet fann Migrationsverket att Akber Pour Ahmadi inte hade gjort sannolikt att han vid ett återvändande till sitt hemland riskerade att utsättas för sådan förföljelse som avsågs i 3 kap 2 § utlänningslagen (1989:529) och att han heller inte gjort sannolikt att han vid ett återvändande till hemlandet skulle riskera sådan behandling att han var i behov av skydd enligt 3 kap 3 § samma lag.

Akber Pour Ahmadi har till stöd för överklagande vidhållit vad han anfört hos Migrationsverket och i huvudsak tillagt följande. - Han vidhåller sitt påstående att han vid flera tillfällen erhållit kallelser till polisen i sitt hemland. Migrationsverkets påstående att sådana skriftliga kallelser inte förekommer är felaktigt. Även den typ av domstolar som förekommer i hemlandet skickar ibland ut skriftliga kallelser. Han förstår inte vad Migrationsverket menar med att hans redogörelse står i strid med den uppfattning verket har om förhållandena i hemlandet. De makthavande har inga bevis för att han är oppositionell men de misstänker det och det är därför han gång på gång trakasseras. Han har för att överleva i miljön alltid agerat medvetet försiktigt och försökt hålla en låg profil och är inte medlem av den politiska organisation som kan räknas som regimens huvudfiende. Inte heller kan han räknas som anhängare till organisationen då han inte delar alla dess värderingar. Att han vid några tillfällen agerat välvilligt gentemot organisationen och därför fått hjälp att fly och lämna landet under det senaste frihetsberövandet är en helt annan sak. Han känner inte i detalj till hur man lyckades frita honom men finner inte fritagandet märkligt då han har uppfattningen att det är fullt möjligt att muta personer på alla positioner inom landets polis, militär och statsförvaltning. Att det är den avrättade broderns politiska aktiviteter som är grunden för trakasserierna mot honom och andra familjemedlemmar visas av det faktum att en akademiskt utbildad yngre broder med toppbetyg inte kunnat erhålla anställning inom staten utan måste försörja sig som hantverkare trots att denne yngre broder aldrig ägnat sig åt politisk aktivitet och endast var nio år när den äldre brodern avrättades. - Anledningen till att han vid ingivandet av sin asylansökan ändrade på ett par bokstäver i sitt namn var att den person som hjälpte honom att komma till Sverige uppmanade honom därtill under uppgift att detta försvarade för hemlandets myndigheter att få kännedom om var han var.

Migrationsverket yrkar att migrationsdomstolen avslår överklagandet och anför i ingivet yttrande i huvudsak: Omständigheterna kring Akber Pour Ahmadis omstavning av sitt namn är sådana att de skadar den allmänna trovärdigheten till de uppgifter han har lämnat. Det skall noteras att de kopior av efterlysningar han företedde avsåg en person med det falska namnet.

I samma riktning verkar de omständigheterna att Akber Pour Ahmadi's kännedom, om den avrättade broderns politiska engagemang är anmärkningsvärt vaga och att hans beskrivning av sitt eget engagemang och sin egen kontakt med den förbjudna politiska organisationen är vag och otydlig. Verket ifrågasätter att den nu åsyftade politiska organisationen skulle ha anordnat offentliga demonstrationer samt att Akber Pour Ahmadi, som enligt egen uppgift alltid agerat försiktigt, skulle ha varit närvarande vid eventuella sådana demonstrationer. Avseende de uppgivna skriftliga kallelsorna medger verket att sådana kallelser kan skickas ut inför en domstolsförhandling men förstår inte varför Akber Pour Ahmadi, som säger sig aldrig formellt ha anklagats för något brott, skulle ha erhållit kallelser. Till och med de som slagits mot regimen har kunnat återvända till hemlandet utan att utsättas för någon förföljelse vid hemkomsten. Även med beaktande därav har Akber Pour Ahmadi inte gjort sannolikt att han vid ett återvändande till hemlandet riskerar allvarligare trakasserier eller förföljelse.

Inför förhandlingen i migrationsdomstolen har parterna, till bemötande av varandras inställning, anfört.

Akber Pour Ahmadi: Han har lämnat en rimlig, sammanhängande, detaljrik berättelse som inte till någon del är vederlagd. Det är hans politiska engagemang som utgör grunden för förföljelsen av honom. Det kan inte anses anmärkningsvärt att han inte kunnat lämna detaljerade uppgifter om den avrättade broderns politiska verksamhet och han har på ett fullgott sätt förklarat varför han uppgav en något annorlunda stavning av sitt namn.

Migrationsverket: Den av Akber Pour Ahmadi åberopade bevisregeln, den så kallade benefit of the doubt, är endast tillämplig när den sökande har lämnat en allmänt trovärdig och rimlig berättelse om vad han har varit med om. Då Akber Pour Ahmadi inte lämnat en allmänt trovärdig och rimlig berättelse är denna bevisregel inte tillämplig. Akber Pour Ahmadi skall göra sannolikt att han riskerar förföljelse vid återkomst till hemlandet och det har han inte gjort.

Migrationsdomstolen har hållit muntlig förhandling i målet. Akber Pour Ahmadi och dennes hustru Sadige Agai har därvid hörts.

Akber Pour Ahmadi har i målet velat åberopa ett körkort och ett militärkort utfärdade i hemlandet och en gammal tidningsartikel på hemlandets språk som skall innehålla uppgifter om den avrättade broderns politiska aktivitet. Handlingarna har inte översatts till svenska då Migrationsverket inte bestritt att uppgifterna om broderns politiska aktivitet är riktiga eller att de båda identitetshandlingarna skulle avse Akber Pour Ahmadi.

De båda handlingskopior som nämns på sidorna 5 och 6 i Migrationsverkets beslut har företetts vid migrationsdomstolen. I aktmaterialet förekommer härutöver en skrivelse från en landsman till Akber Pour Ahmadi som säger

sig ha träffat den senare i hemlandet 1997, varvid Akber Pour Ahmadi skall ha beklagat sig över sin situation. Skrivelsen har inte särskilt åberopats vid migrationsdomstolen och synes sakna egentligt bevisvärde.

Akber Pour Ahmadi har under förhöret med honom bland annat tillagt följande: Han fruktar för sitt liv om han tvingas återvända till hemlandet. Sitt identitetsbevis från hemlandet hade han inte när han flydde. Det låg i bostaden och har förmodligen beslagt tagits vid den husrannsakan som följde sedan han flytt. Det var på "smugglarens" inrådan han uppgav sig heta Akber Nour Ahmad och de kopior av efterlysningar han företett har han fått genom denne. Han visste från början mycket lite om den avrättade broderns politiska verksamhet kring 1980. Han var då själv ung och brodern bodde inte med familjen utan hade "gått under jorden". Numera vet han, genom vad han fått läsa, mer om vad brodern höll på med. Han kan inte med säkerhet säga att det var broderns organisation som låg bakom de demonstrationer han själv deltog i under 1980-talet men utgick från att den organisationen i vart fall var delaktig i demonstrationerna. Trots att han aldrig var organiserad ville han medverka för att i någon mån hämnas sina båda mördade bröders död eller "kompensera" sig härför. Man kan säga att han var alltför rädd och upptagen av sitt personliga liv för att göra mer än vad han gjorde. Broderns organisation visste emellertid vem han var och bad honom ibland om tjänster. Sällan gjorde han vad han blev ombedd om. Det förekom dock. Vad han gjorde har han uppgett vid Migrationsverket. Han har känt sig trakasserad av myndigheterna sedan 1980-talet, bland annat fick han inte tillstånd att bedriva samma hantverk som fadern bedrev och har gång på gång kallats till förhör. Även om trakasserier delvis berodde på att han deltagit i demonstrationer är han övertygad om att allt i grunden berodde på den avrättade broderns aktiviteter då andra familjemedlemmar också kallades till sådana förhör. Vid förhören hotades han och utsattes ibland för misshandel. Han har fått emotta örfilar, boxats och piskats under dessa förhör och vid ett tillfälle, för cirka 15 år sedan, slogs han medvetlös och erhöll käkfrakturer och skador på näsan. Man brukade vid förhören anklaga honom för att vara kättare, för att samarbeta med splittrare och för att motarbeta sitt hemland. Han vet fortfarande inte vilken den direkta anledningen var till att han frihetsberövades 2003 och misstänker att det var ett rent slumpmässigt gripande. Efter nio-tio månader fick han komma till det sjukhus han sedan rymde från på grund av att han hade blod i urin och avföring efter den misshandel han fått utstå. Några detaljer kring hur denna flykt organiserades känner han inte. Han är emellertid övertygad om att de som hjälpte honom måste ha gjort det som en gentjänst för vad han själv hjälpt dem med. Han flydde från sjukhuset i februari 2004. Med hustrun, han gifte sig 1988, diskuterade han aldrig förehavanden som kunde vara farliga. Han tillät sig inte att tala med henne om sådana saker och bad henne tidigt att inte ställa några frågor eller berätta för någon om vad han gjorde. Hon vet därför endast att han ibland gripits och att han flera gånger kommit hem skadad. Även hans fru och barn har utsatts för trakasserier, särskilt sedan han lämnat landet.

Sadige Agai har uppgett: När hon gifte sig med Akber Pour Ahmadi 1988 visste hon till att börja med ingenting om hans tidigare politiska aktivitet. Inte förrän deras son var tre – fyra år upptäckte hon att myndigheterna förföljde Akber. Detta blev senare allt mer tydligt. Under deras äktenskap greps han flera gånger och försvann ibland månadsvis för att sedan komma tillbaka med blåmärken eller sår. Akber försökte alltid dölja vad som hade hänt för henne. Han var, liksom resten av sin familj, fåordig och diskret. Hon kände att detta berodde på att han tänkte på hennes säkerhet. Akber brukade säga att det var bäst att hon visste så lite som möjligt. När Akber var borta förekom det, så gott som månatligen, att civilklädda säkerhetsvakter trängde in i deras hem och letade efter något. Hon tog mycket illa vid sig av dessa hembesök. Både hon och barnen blev oroliga. När hon frågade sin mans familj vad som pågick fick hon svaret att säkerhetsvakterna sökte bevis mot hennes man. För tre år sedan försvann Akber helt och hållet. Andra människor berättade, sedan hon hade frågat mycket, att han misstänktes för att ha haft samröre med den organisation hans avrättade bror hade tillhört. Först efter lång tid fick hon veta att Akber hade lyckats fly och var i Sverige. När Akber var borta intensifierades trakasserier mot henne och barnen. Hon kände sig jagad och flyttade hem till modern med barnen. Till slut skrapade släktingar, som upplevde att hon trakasserades, ihop pengar så att hon kunde ta barnen med sig till Sverige och återförening med Akber.

DOMSKÅL

Den 31 mars 2006 ersattes utlänningslagen (1989:529) med en ny utlänningslag (2005:716). De nya bestämmelserna är tillämpliga i målet.

Flyktingar och skyddsbehövande i övrigt som befinner sig i Sverige har enligt 5 kap 1 § utlänningslagen rätt till uppehållstillstånd här.

Med *flykting* avses, enligt 4 kap 1 § 1 – 2 st utlänningslagen, en utländsk medborgare som befinner sig utanför det land där han eller hon är medborgare därför att han/hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös uppfattning, politisk uppfattning, kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och inte kan - eller på grund av sin fruktan inte vill - begagna sig av detta lands skydd. Det sagda gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utläningen utsatts för förföljelse eller om dessa myndigheter inte kan antas erbjuda trygghet mot förföljelse från enskilda.

Om en flykting begär det skall det förklaras att utläningen är flykting (flyktingförklaring). För en flykting får det utfärdas en särskild passhandling för resor utanför Sverige (resedokument).

Migrationsdomstolens bedömningar.

Akber Pour Ahmadis berättelse

Akber Pour Ahmadis berättelse spänner över en avsevärd tidsrymd och innehåller en mångfald detaljer. Samtidigt är det tydligt att Akber Pour Ahmadi inte vill betona sin roll som "oppositionell". Berättelsen framstår enligt migrationsdomstolens mening som i allt väsentligt trovärdig beträffande de båda dödade brödernas öden och den misstänksamhet regimen härefter känt mot familjen. Det framstår vidare inte som egendomligt om Akber Pour Ahmadi sedan två av hans bröder mördats närt ett hat mot regimen men av fruktan avhållit sig från egen öppen aktivitet som kunnat vara farlig.

Akber Pour Ahmadis påstående att han efter deltagande i demonstrationer 1990 och 1992 var frihetsberövad måste, mot bakgrund av hans övriga uppgifter, godtas, liksom påståendet att han därefter inskränkt sin opposition till att ibland bistå oppositionella under förutsättning att detta kunde ske utan att han upptäcktes.

Även om det kan förefalla märkligt att det – såvitt framkommit närmast slumpmässiga – frihetsberövande Akber Pour Ahmadi säger sig ha blivit utsatt för 2002 blev så långt som han säger och att han rymde på sätt han uppgett så är uppgifterna kring detta frihetsberövande inte sådana att Akber Pour Ahmadis utsaga i sig därmed framstår som inte trovärdig.

Övrig bevisning

De uppgifter hustrun Sadige Agai lämnat styrker Akber Pour Ahmadis uppgifter att familjen utsatts för trakasserier från regimen närstående grupper och att dessa grupper hyste uppfattningen att Akber Pour Ahmadi var emot regimen. Sadige Agai förefaller inte veta något om Akber Pour Ahmadis deltagande i demonstrationer under 1980-talet eller början av 1990-talet eller om samröre han kan ha haft med oppositionella, vilket i förstone kan synas märkligt. Detta kan emellertid förklaras med att Akber Pour Ahmadi inte vågat inviga hustrun i dessa förhållanden. Märkligare är att Sadige Agai inte kunnat redogöra närmare för de något längre frihetsberövanden maken skall ha varit utsatt för under deras äktenskap. Sadige Agais oförmåga härutinnan kan emellertid förklaras med den press hon levtt och lever under och synes även ha rent kulturella orsaker.

Den av Akber Pour Ahmadi åberopade skriftliga bevisningen finns det inte skäl att närmare redovisa för här.

Sammanfattande bedömning – Är Pour Ahmadis berättelse trovärdig ?

Om den asylsökandes redogörelse förefaller trovärdig och det inte finns goda skäl att anta det motsatta bör den sökande ges en fördel av det upp-

komna tvivelsmålet, under förutsättning att redogörelsen inte strider mot allmänt kända fakta.

Falska uppgifter och inkonsekvenser i berättelsen sänker dennas trovärdighet.

Om det framkommer att den asylsökande lämnar falska uppgifter i något betydelsefullt avseende kan det finnas anledning att helt ifrågasätta dennes trovärdighet. Det förhållandet att Akber Pour Ahmadi inledningsvis hävdade att han hette Akber Nour Ahmad innebär emellertid inte att han lämnat sådan falsk uppgift. Namnförvanskningen kan uppenbarligen ha tillkommit för att förvirra eventuella informatorer från hemlandet. Inte heller i övrigt kan Akber Pour Ahmadi anses ha lämnat sådana falska uppgifter att hans trovärdighet på den grunden kan ifrågasättas.

Frågan är då om det finns några inkonsekvenser av betydelse som påverkar trovärdigheten i Akber Pour Ahmadi's utsaga.

Som framgår ovan delar migrationsdomstolen inte Migrationsverkets uppfattning att Akber Pour Ahmadi's beskrivningar av den avrättade broderns politiska verksamhet och av hans eget agerande är så vaga att detta påverkar hans berättelses trovärdighet. Migrationsdomstolen anser heller inte att det förhållandet att Akber Pour Ahmadi säger sig ha fått skriftliga kallelser till polis och domstol förringar hans trovärdighet.

Under beaktande av vad som förekommit och vad i övrigt är känt om Akber Pour Ahmadi's hemland finner migrationsdomstolen att Akber Pour Ahmadi's berättelse skall läggas till grund för domstolens vidare bedömningar.

Förhållandena i Akber Pour Ahmadi's hemland

Ur utrikesdepartementets rapport "Mänskliga rättigheter 2005" saxar migrationsdomstolen följande om förhållandena i Akber Pour Ahmadi's hemland:

"Läget för de mänskliga rättigheterna i landet... inger allt djupare oro. Kränkningarna av de mänskliga rättigheterna är omfattande och har pågått under lång tid. En fortgående försämring synes ha skett under de senaste åren, inte minst beträffande yttrandefrihet och verkställande av dödsstraff. Avrättningar, inhumana straff och godtyckliga frihetsberövanden fortsätter i ökad utsträckning... Övergrepp mot enskilda personer, olika restriktioner av friheten, ett stort antal verkställda dödsstraff och intolerans i form av radikal islam präglar samhället... Det finns uppenbara brister i rättssäkerheten. Lagstiftningen åsidosätts eller tillämpas ofta med politiska hänsyn. Den enskildes möjligheter att skydda sig mot kränkningar och övergrepp är små... Rättssystemet präglas av opålitlighet, oförutsägbarhet och korrupcion. Domare kan påverkas genom mutor. Rättssäkerheten är svag. Ett självständigt rättsväsen saknas i praktiken. Godtyckliga arresteringar och försvinnanden fortsätter att vara kännetecknen för rättssystemet. Hemliga och icke-officiella fängsel-

ser finns. Tvivelaktiga rättsprocedurer och specialdomstolar dömer trots att de saknar legal kompetens i det aktuella målet. Rätten till offentlig prövning inför en opartisk domstol respekteras inte... Det legala ramverket är svagt och tvetydigt. Brottsubriceringar som "hot mot islamiska värderingar" eller "brott mot Gud" är svåra att bemöta. Ett grundläggande problem är att enskilda domare inte enbart förutses döma utifrån kodifierad lag. En del av dem är präster som saknar formell juridisk utbildning, men som på flera håll inom rättsväsendet alltmer kommit att ersätta utbildade jurister. I många fall baseras domar på sharialagarna och fatwas från ledande religiösa uttolkare av Koranen, vilket skapar inkonsekvens, osäkerhet och sammanblandning av rättskäl-lor... Delar av ordningsmakten står bortom de folkvaldas kontroll. Ett stort rättssäkerhetsproblem utgörs av förefintliga paramilitära och milisgrupper som emellanåt tenderar att ta lagen i egna händer... Ljus-skygga påtryckningsgrupper av "militanter", som i religionens namn tar lagen i egna händer, vilka har kopplingar till den politiska/religiösa makten, finns fortsatt i landet."

Välgrundad fruktan för förföljelse p g a ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller p g a kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till viss samhällsgrupp ?

Akber Pour Ahmadi har berättat att han, driven av hämndbegär mot den regim som dödat hans bröder, under årtal gjort vad han kunnat för att bilda opinion mot regimen utan att själv synas. Myndigheterna och myndigheter-na närstående grupper har, enligt Akber Pour Ahmadi, under årtal misstänkt honom för sådan verksamhet men aldrig lyckats bevisa någonting. Migrationsdomstolens bedömning är att Akber Pour Ahmadi's agerande i ett annat land inte hade ansetts som politiskt i konventionell mening men att det om det upptäckts i den diktatur hans hemland utgör säkerligen betraktats som allvarligt och kunnat rendera honom synnerligen allvarliga påföljder.

Akber Pour Ahmadi misstänks av myndigheterna för att vara regimmotståndare och är det, efter vad som framkommit, också. Mot bakgrund av vad som ovan angetts om förhållandena i Akber Pour Ahmadi's hemland kan det enligt migrationsdomstolens bedömning inte råda någon tvekan om att han redan i hemlandet hyste fruktan för förföljelse från landets myndigheter eller från dessa myndigheter närstående grupper. Inte heller kan det råda någon tvekan om att han vid ett återvändande till hemlandet har anledning att känna välgrundad fruktan för sådan förföljelse.

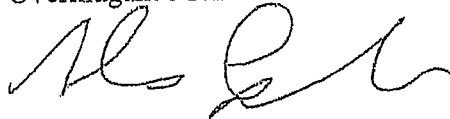
Vid angivna förhållanden har Akber Pour Ahmadi uppfyllt kriterierna för flyktingskap och skall hans ansökan om uppehållstillstånd i Sverige beviljas. Utlänning som har permanent uppehållstillstånd behöver inte ha arbetstillstånd. Då Ahmed Pour Ahmadi begärt det skall det särskilt förklaras att han är flykting samt skall

hans ansökan om särskild passhandling för resor utanför Sverige (resedokument) beviljas.

Den muntliga förhandlingen har hållits inom stängda dörrar. Sekretess gäller enligt 7 kap 14 § första stycket sekretesslagen för uppgift som rör utlänning, om det kan antas att röjande av uppgiften skulle medföra fara för att någon utsätts för övergrepp eller annat allvarligt men som föranleds av förhållandet mellan utlänningen och utländsk stat eller myndighet eller organisation av utlänningar. Migrationsdomstolen anser att bestämmelsen är tillämplig i målet och förordnar därför att sekretessen skall bestå beträffande de uppgifter rörande Akber Pour Ahmadi som förebringats vid förhandling inom stängda dörrar och som inte tagits in i domen samt beträffande uppgifterna på sidorna 2 – 7 i det överklagade beslutet, fogat till denna dom som bilaga.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3110)
Överklagande senast den 3 oktober 2006.

Anders Granholm

I avgörandet har även deltagit nämndemännen Eva Magnusson, Staffan Landin och Helene Öhman.